

Posudek vedoucího diplomové práce

Diplomantka: Eva Klementová

Název práce: Umění jako prostor pro hru (výtvarně dramatický přístup ke zprostředkování umění)

Obor: Učitelství pro 1. st. ZŠ

Forma studia: prezenční

Diplomantka Eva Klementová zvolila pro svou práci aktuální téma, které nebylo doposud v odborné literatuře podrobně zpracováno. Dochází zde k setkání dokonce dvou velmi živých problémů, kterými je na jedné straně zprostředkování umění v galerijním i ve školním prostředí a na straně druhé nově se formující výtvarně dramatický přístup.

Studentka po tomto tématu nesáhla náhodou. Již na předchozí škole (VOŠ pedagogická ve Svatém Janu pod Skalou) si pro svou závěrečnou práci zabývala zprostředkováním umění a již tehdy do výtvarných aktivit připravovaných pro děti intuitivně zařazovala prvky dramatické výchovy.

V diplomové práci se autorka věnuje nejdříve (v prvních třech kapitolách) obecnějšímu vymezení pojmů, které se k tématu vztahují, jako je zážitek, hra, umění a kultura apod.

Samotným tématem práce se pak začíná soustředěněji zabývat ve čtvrté kapitole, kde se věnuje problematice zprostředkování umění. Tato kapitola je velmi poctivě a kvalitně zpracována a nabízí nám kromě přehledu metod zprostředkování umění a přehledu literatury dostupné v českém jazyce i zastavení nad užíváním pojmů animace a edukace v souvislostech galerijního vzdělávání. V závěru kapitoly pak předkládá diplomantka přehled všech dostupných výtvarných edukačních programů v oblasti pražských galerií a muzeí, mezi nimiž pak zvláště zmiňuje programy, které lze považovat za výtvarně dramatické.

Kapitola pátá je věnována samotnému vymezení výtvarně dramatického pojetí výtvarné výchovy. Zde autorka vychází především z dizertační práce vedoucí D.P.

Šestá kapitola otevírá praktickou část diplomové práce. Po malém zamyšlení nad odlišnostmi práce ve školním a galerijním prostředí a poté, co autorka předloží výčet metod a technik použitých v konkrétním edukačním programu Lektorského odd. NG, přistupuje k vlastnímu didaktickému projektu.

Poněkud zmateně působí autorčina úvaha o hodnocení v rámci projektu. To, že je výtvarná výchova orientována výtvarně dramaticky přece neznamená, že by se měl vypracovávat nějaký speciální hodnotící systém.

Jednotlivé výtvarně dramatické lekce jsou kvalitně a poctivě zpracovány. Ve všech je zacházeno s uměleckými díly a všechny lekce využívají metod a technik dramatické výchovy ve smyslu naplnění cílů výtvarné výchovy. Ke každé lekci lze mít drobné výhrady, které povětšinou vycházejí ze skutečnosti, že autorka sama nemá ještě dostatečnou pedagogickou praxi, což jí pochopitelně nelze vyčítat.

Autorka sama v závěru uvádí, že pro ni zpracování zvoleného tématu nebylo jednoduché. Domnívám se, že to bylo způsobeno především její malou zkušeností s dramatickou výchovou. Nakonec se ale s problematikou výtvarné dramatiky vypořádala výborně, díky obrovské péli a poctivosti sobě vlastní.

Před obhajobou navrhuji hodnocení **výborně**